

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA LEŚNICTWA

Nr 2 — Warszawa, dnia 8 kwietnia 1948 r. — Rok III

TREŚĆ:

UWAGA: Ministerstwo Leśnictwa wydrukowało w oddzielnej broszurze zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 29 stycznia 1948 r. w sprawie instrukcji służbowej dla kierownika zakładu przemysłowego podległego bezpośrednio Dyrekcji Lasów Państwowych.

ZARZĄDZENIA

Poz. 4

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 5 kwietnia 1948 r.

o utworzeniu w Ministerstwie Leśnictwa Wydziału do Spraw „Służba Polsce".

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 90) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do prowadzenia spraw, wynikających ze współdziałania z Powszechną organizacją „Służba Polsce" w zakresie fachowego kierowania przysposobieniem zawodowym młodzieży, tworzy się Wydział do Spraw „Służba Polsce".

§ 2.

Wydział do Spraw „Służba Polsce" wchodzi w skład Departamentu Organizacji i Kadr.

§ 3.

Na czele Wydziału do Spraw „Służba Polsce" stoi naczelnik, podległy bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu Organizacji i Kadr.

§ 4.

Szczegółowy zakres działania Wydziału do Spraw „Służba Polsce" określi regulamin.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

MINISTER

(—) Bolesław Podedworny

OKÓLNIKI

Poz. 5

MINISTESTWO LEŚNICTWA
Departament Ekonomiczny

Znak: I/PG-330/5

Sprawa: środków transportowych dla akcji siewnej.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1948 r.

OKÓLNIK Nr 4

W związku z zapytaniami niektórych Dyrekcji Okręgowych Lasów Państwowych w sprawie pociągania środków transportowych L. P. na rzecz akcji siewnej Ministerstwo Leśnictwa wyjaśnia, że zarówno tabor transportowy stanowiący własność L. P., jak i środki transportowe (konie) personelu a. l. p. nie podlegają obowiązkowi świadczeń na rzecz akcji siewnej.

Zwolnienie L. P. od obowiązku świadczeń wynika z brzmienia art. 1 p. 2 dekretu z dnia 12. IX. 1947 r. o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 320), który to dekret stanowi podstawę dla powoływania środków transportowych dla akcji siewnej.

Zwolnienie personelu a. l. p. od obowiązku świadczeń wynika z brzmienia § 1 p. 3 rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 5. III. 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Admininistracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Obrony Narodowej, Poczt i Telegrafów i Leśnictwa w sprawie zwolnienia niektórych kategorii posiadaczy gospodarstw rolnych od obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 89).

Powyższa interpretacja i powołanie obowiązujących przepisów prawnych zostały uzgodnione między Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Leśnictwa.

W wypadku, gdyby Dyrekcje były pociągane przez władze wojewódzkie, lub powiatowe do świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie, należy powołać się na powyższe wyjaśnienie oraz odnośne przepisy dekretu i rozporządzenia.

DYREKTOR DEPARTAMENTU EKONOMICZNEGO

(Inż. W. Ropelewski)

PISMA OKÓLNE

Poz. 6

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Departament Użytkowania i Zbytu Drewna

Warszawa, dnia 31 stycznia 1948 r.

Znak: IV/H. sp. 6163/30/653

Sprawa: zużycie odpadków drzewnych i sprzedaż drobnicy najbiedniejszej ludności

Do

Dyrekcji Lasów Państwowych, wszystkich Okręgów

W dobie obecnego, dotkliwie odczuwanego przez szerokie koła ludności głodu opałowego, muszą być przedsięwzięte wszelkie środki, zmierzające do jego złagodzenia.

Zarządzeniami z dnia 20. IX. 47 r. Znak III.-U. 2017/Og/58 w sprawie zwiększenia opału w eksploatacji 1947/48 r. i z dnia 6. XI. 47 r. Znak IV/E. 400-11560 w sprawie kampanii eksploatacyjnej w 1947/48 r. rozszerzono Dyrekcjom możliwości pozyskania drewna opałowego. Zagadnienie to jednak nie zostało wyczerpane w całości.

W wykonaniu przeto uchwał Komisyj Sejmowych w przedmiocie racjonalnego zużycie odpadków leśnych, oraz zwiększenia dopuszczalnych ułatwień przy odbiorze przez nabywców drewna opałowego z lasu, Ministerstwo zarządza co następuje:

A. Wykorzystanie odpadków leśnych.

Eksploatacja lasu, oraz zabiegi pielęgnacyjne w młodnikach i starszych drzewostanach, prowadzone w normalnych warunkach intensywnego gospodarstwa, nie dopuszczają do pozostawania w lesie niewykorzystanych i bezużytecznie gnijących odpadków drzewnych. Wojna i obecny brak sił roboczych sprawiły jednak, że w wielu obiektach leśnych znajdują się znaczne ilości zepsutego drewna, bądź leżącego na ziemi, bądź stojącego jeszcze na pniu w wypalonych młodnikach i starszych drzewostanach. Drewno to z biegiem lat utraciło swą wartość użytkową, lecz może być jeszcze wykorzystane na cele opałowe.

Wyrób wszakże tego drewna kosztem Skarbu jest nieopłacalny, w miejscowościach zaś, gdzie mógłby się opłacić, brak robotników leśnych stoi temu na przeszkodzie.

W większości natomiast wypadków ludność miejscowa, a nawet dalsza dokonać może zbioru, względnie wyróbki takiego drewna opałowego własnym kosztem i staraniem.

I. Określenie sortymentów.

W celu przeto umożliwienia ludności wykorzystania niszczejącego bezużytecznie drewna opałowego, sprzedaż jego będzie się odbywała na zasadach dalej w niniejszym zarządzeniu ustalonych, obejmując poniższe sortymenty:

a) wszelkie sortymenty drobnicy opałowej (chrust, gałęzie),
b) wióry i korę opałową,
c) odpady,
d) zbieraninę (niezależnie od nadal stosowanego wydatku na wiązki i samociągi),
e) sortyment dawniej określany nazwą „leżanina", pochodzący z drewna ponad 7 cm średnicy (grubszego końca), które nie było jeszcze wogóle wciągnięte do wykazów odbiorczych, zepsutego i zgniłego w 2/3 objętości i bez względu na to, czy zepsuło się ono leżąc na ziemi, czy przez zakopanie w ziemi (bunkry), czy też stojąc jeszcze na pniu w spalonych młodnikach i drzewostanach wyższych klas wieku. Pod pojęciem zepsucia w 2/3 objętości rozumieć należy, że taka właśnie część danego kawałka drewna skutkiem rozkładu masy drzewnej absolutnie wyklucza możliwość zużycia go na różnego rodzaju cele użytkowe.

A przeto wady dopuszczalne dla uznania drewna za użytkowe nie mogą być powodem do jego kwalifikacji na t. zw. „leżaninę".

Drewno opałowe zapisane do wykazów odbiorczych może być przeklasyfikowane na „leżaninę" w wypadku gdy utrata jego wartości kalorycznej (cieplnej) przekracza 1/3 początkowej wartości.

Poszczególne sztuki drewna użytkowego zapisane do wykazów odbiorczych mogą być przeklasyfikowane w całości bezpośrednio na „leżaninę“, jeżeli stopień ich zepsucia wynosi conajmniej 2/3 i jednocześnie utrata początkowej wartości cieplnej przekracza 1/3 (analogicznie jak wyżej przy drewnie opałowym).

Przeklasyfikowanie drewna użytkowego lub opałowego, które było już zapisane do wykazów odbiorczych, może być dokonane wyłącznie w trybie, ustalonym w zarządzeniu z dnia 4. IV. 1947 r. — IV/H. zb. 6921/2168 o przeklasyfikowaniu drewna o obniżonej jakości technicznej. Ważność tego zarządzenia Ministerstwo przedłuża się do dnia 31. XII. 1948 r.

Zezwala się na sprzedaż powyższych, wymienionych w punktach a — e sortymentów z wyrobem przez nabywcę bez uprzedniego układania w przepisowe jednostki pomiarowe, lecz tylko w tych wypadkach i warunkach, gdy jak wyżej powiedziano:

1. wyrób kosztem Skarbu jest nieopłacalny, a więc w warunkach słabego zbytu na te sortymenty, lub
2. brak robotników leśnych stoi wyróbce kosztem Skarbu na przeszkodzie.

Powierzchnie użytkowania rębnego i międzyrębnego bieżącego roku gospodarczego są wyłączone od pozyskiwania powyższym sposobem wymienionych od „a“ do „e“ sortymentów, aż do chwili całkowitego ukończenia wyróbki i odbiórki grubizny użytkowej i opałowej, oraz do chwili ukończenia wyróbki i odbiórki tej części drobnicy opałowej, względnie użytkowej, która może być pozyskana na tych powierzchniach kosztem Skarbu.

II. Tryb postępowania przy sprzedaży i wydatku powyższych sortymentów.

a) Najbardziej pożądane jest uprzednie wydanie zezwoleń na przygotowanie przez nabywcę wymienionych wyżej sortymentów niezbyt duże (dla uniknięcia ukrywania drewna zdrowego i **niekoniecznie** przepisowe stosy i kupy, które po indywidualnym przemierzeniu i obliczeniu ich masy leśniczy wciąga do wykazu odbiorczego, poczym następuje, jak normalnie, wystawienie asygnacji i wydatek drewna. Ilości sprzedażne pozostawia się do uznania nadleśnictw. Ceny podano niżej p. b—1. Sposób ten winien być z reguły stosowany w miejscach, gdzie występowanie rzeczonych sortymentów jest nieznaczne.

b) Gdzie natomiast są one zjawiskiem masowym, zezwala się przejściowo na przekazanie leśniczym sprzedaży i wydawania asygnat do wykonania tych czynności w terenie bezpośrednio w dniu i miejscu poboru przez nabywcę powyższych sortymentów w lesie lub przy drodze wywozowej.

Sprzedane ilości powyższych sortymentów winien leśniczy wpisać do wykazu odbiorczego, osobnego, o ile wydatek następuje nie z miejsc użytkowania rębnego, lub międzyrębnego bieżącego roku gospodarczego.

Zezwala się na prowadzenie tych wykazów bez przerwy w ciągu miesiąca i zamykanie ich z końcem miesiąca.

1. Ceny i zamienniki masy.

Sortymenty powyższe należy asygnować w mp z wyjątkiem leżaniny z przeklasyfikowanego drewna użytkowego, która winna być asygnowana w m^3 według masy przyjętej w wykazach odbiorczych drewna użytkowego.

Na powyższe sortymenty stosować należy **ceny detaliczne** ustalone przez Dyrekcje na podstawie zarządzenia z dnia 28. XI. 1947 r. Znak IV/H. sp. 6165/11027 o sprzedaży drewna opałowego. Sortymenty te nie objęte cennikami detalicznymi, a mianowicie zbieranina i leżanina — należy asygnować: **zbieraninę** po cenie detalicznej chrustu cienkiego sosnowego, bez względu na rodzaj drewna i **leżaninę** wszystkich rodzai drzew z wyjątkiem dębowej, po cenie detalicznej karpiny sosnowej, opałowej w ziemi, zaś **leżaniny dębowej** po cenie karpiny opałowej dębowej w ziemi.

W pewnych wypadkach, uzasadnionych warunkami zbytu i innymi okolicznościami Dyrekcje mogą w razie potrzeby ustalić za zbieraninę i leżaninę ceny inne, niższe lub wyższe od wyżej określonych, podając je jedynie wraz z uzasadnieniem — do wiadomości Ministerstwa.

Jeżeli drewno użytkowe, zapisane do wykazów odbiorczych, przeklasyfikowano na leżaninę, to winna być ona przy sprzedaży według przyjętej w tych wykazach masy w m^3, wycenia-

na również m³ po cenie za 1 m³, przeliczonej z wyżej omówionych cen w mp wg relacji 1 mp = 0,70 m³ i podwyższonej o 50%.

Zamiennik dla przeliczenia masy na m³ dla leżaniny wyrobionej przez nabywcę i określonej w 1 ustępie punktu e, należy przyjąć 1 mp = 0,50 m³, a dla zbieraniny 1 mp = 0,35 m³.

Dla leżaniny z przeklasyfikowanego drewna opałowego wyrobionego kosztem Skarbu, zamienniki masy przyjęte w pierwotnych wykazach odbiorczych, pozostają bez zmiany.

2. Kontrola wydatku.

Nadleśniczy obowiązany jest przynajmniej raz w miesiącu w coraz to innym leśnictwie przeprowadzić w lesie, ewentualnie na drogach wywozowych kontrolę sprzedanego na podstawie niniejszego zarządzenia drewna.

W razie stwierdzenia, iż wydane przez leśniczego drewno nie odpowiada warunkom asygnacji co powoduje szkodę Skarbu Państwa, winien Nadleśniczy przeprowadzić dochodzenie i w wypadku stwierdzonego nadużycia pociągnąć winnego do odpowiedzialności.

B. Ułatwienia przy odbiorze przez nabywców drewna opałowego z lasu winny polegać na:

a) uruchomieniu możliwie największej liczby punktów sprzedaży drewna opałowego, oraz częstotliwości odbywania się tych sprzedaży.

Gdyby powiększenie stałych placówek sprzedaży było niemożliwe, bądź z powodu braku personelu o odpowiednich kwalifikacjach, bądź też ze względów budżetowych, należy zarządzić dokonywanie sprzedaży w lokalach urzędów gminnych lub innych urzędów w osiedlach większych, których ludność ze względu na znaczne oddalenie tych osiedli od stałych punktów sprzedaży drewna narażona jest na odbywanie uciążliwych podróży, w celu nabycia drewna. Sprzedaży winni dokonywać delegowani urzędnicy uprawnieni do sprzedaży (nadleśniczowie, leśniczowie).

Sprzedaż drewna opałowego, poza stałymi miejscami (nadleśnictwami i leśnictwami, uprawnionymi do prowadzenia sprzedaży) winna być oczywiście zarządzona na okres, kiedy dana jednostka administracyjna posiada w swym rejonie sortymenty opałowe do sprzedaży w większej ilości.

Wprowadzenie tego rodzaju udogodnienia dla nabywców ma realnie dla nich największe znaczenie w porze zimowej. W tej porze i częstotliwość odbywania się sprzedaży również należy wszędzie w miarę możliwości zwiększyć, wyznaczając dodatkowe dni sprzedaży, jeżeli zachodzi tego potrzeba, a zwłaszcza w okresach największego nasilenia sprzedaży, kiedy wszyscy zgłaszający się w sprawie nabycia produktów leśnych nie mogą być jednego dnia załatwieni w godzinach urzędowych. Zaznacza się, że wprowadzenie omówionych udogodnień dla nabywców nie może kolidować z normalnym tokiem prac jednostek administracyjnych i winno być z programem prac uzgodnione i stosowane w miarę możliwości uwzględnienia tych dodatkowych czynności w planach pracy.

b) Również ważne jest ustalenie należytej ilości dni w tygodniu w celu wydatku sprzedanego drewna opałowego i powiększenie liczby dni wydatkowych przy dużej frekwencji.

Dyrekcje powiadomią Ministerstwo o konkretnym sposobie załatwiania wyżej omawianych spraw, wypowiadając również swe uwagi.

C. Zaopatrzenie najuboższej ludności w drewno opałowe.

W celu zaopatrzenia w tańszy opał najuboższej ludności, a zwłaszcza osób o całkowitej lub ograniczonej zdolności zarobkowania (podeszły wiek, utrata zdolności fizycznej i zdrowia), a nie posiadających jednocześnie innych środków utrzymania i wskutek tego korzystających z publicznych funduszów opieki społecznej, Ministerstwo Leśnictwa zarządza:

Osoby podlegające opiece organów Centralnego Komitetu Opieki Społecznej mogą w miarę rozporządzalnych zapasów nabywać drobnicę opałową i sortymenty, omówione w części A niniejszego zarządzenia po cenach wyjściowych na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez Organy C. K. O. S. (Gminne, Powiatowe i Wojewódzkie Komitety Opieki Społecznej).

W warunkach określonych w części A-I p. 1, 2 niniejszego zarządzenia sortymenty wymienione w tejże części w punktach a — e mogą być sprzedawane po cenach wyjściowych na podstawie zaświadczeń Komitetów Opieki Społecznej bez ograniczenia ilości, gdzie natomiast do dyspozycji będzie tylko drobnica opałowa, pozyskana kosztem Skarbu, to Dyrekcje ustalą we własnym zakresie jej ilość do sprzedaży dla ludności najuboższej po cenach wyjściowych, stosownie do istniejących możliwości pozyskania.

VICE - MINISTER
(Inż. R. Borowy)

Poz. 7

NINISTERSTWO LEŚNICTWA
Departament Użytkowania i Zbytu Drewna
Zn. spr. IV/E-4032/1715 L. dz. 98.
Sprawa; zwiększenie wyrobu papierówki.

Warszawa, dnia 19 luty 1948 r.

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
wszystkich Okręgów

Tegoroczne zapotrzebowanie Przemysłu Papierniczego na papierówkę, zostało w ostatnim czasie znacznie podwyższone, a mianowicie; papierówki białej, (św., jodła.) o 475.000 mp, papierówki czerwonej (sos) o 130.000 mp i liściastej (osika, topola, buk) o 61.000 mp.

W związku z powyższym, Ministerstwo poleca niezwłocznie wydać podległym jednostkom zarządzenia, polecające natychmiast przystąpić do zwiększenia wyrobu papierówki.

Do zwiększenia wyrobu papierówki dążyć winny wszystkie dyrekcje lasów państwowych. Ilość zaś papierówki, przydzielone poszczególnym dyrekcjom lasów państwowych do wyrobienia w b. r. g., podane w rozdzielniku przy zarządzeniu Ministerstwa z dnia 6. XI. 1947 r., znak IV/E -400/11560, tabela Nr 7, do czasu ustalenia nowych przydziałów dodatkowych, należy uważać za minimalne.

Celem opracowania dodatkowych przydziałów do wyrobienia papierówki, opartych na realnych możliwościach poszczególnych dyrekcji lasów państwowych, Ministerstwo poleca podać w terminie do dnia 25 marca b. r. te ilości papierówki, jakie poza ilościami już przydzielonymi do wyrobienia, każda z dyrekcji lasów państwowych będzie mogła dodatkowo jeszcze do końca b. r. g. pozyskać. Ilości te należy podawać oddzielnie dla papierówki jodł.-świerkowej, oddzielnie dla sosnowej i oddzielnie dla liściastej.

Zwiększenie produkcji papierówki w bieżącym r. g. możliwe jest;

a) przez podwyższenie ilości wyrabianej papierówki na drodze staranniejszego wysortowania w czasie wyrobu opału wszystkich wałków i szczap nadających się na papierówkę, co jest możliwe jak to stwierdziły inspekcje terenowe, przez wzmocnienie nadzoru przy wyróbce opału,

b) przez eksploatację drzewostanów zniszczonych przez klęski żywiołowe (wiatrołomy) i pasożytnicze (korniki, grzyby), które ze względów sanitarnych muszą być eksploatowane w najkrótszym czasie,

c) przez likwidację trudnych do zbycia remanentów drewna użytkowego, świerkowego i jodłowego, stanowiącego obecnie dłużyce i kłody drogą przerobienia ich na papierówkę.

Ministerstwo prosi, aby przy ustalaniu możliwych do pozyskania dodatkowych ilości papierówki, dyrekcja lasów państwowych nie brała pod uwagę, że cała ta ilość musi być koniecznie wywieziona z lasu do końca bieżącego r. g.

Ministerstwo prosi jednak o wykazanie, jakie ilości papierówki, z dodatkowo projektowanych do pozyskania, będą mogły być również w tym roku wywiezione, niezależnie od ilości papierówki objętej planem wywozu na bieżący rok.

Ministerstwo zaznacza jednak, aby papierówka, która pozyskana zostanie do końca bieżącego roku gospodarczego, a nie będzie mogła być w odpowiednim czasie wywieziona do st. załadowczych, została złożona w przewiewnych miejscach zapewniających jej dobre warunki konserwacji.

Przywiązując dużą wagę do sprawy zwiększenia produkcji i dostawy papierówki w bieżącym roku, Ministerstwo oczekuje ze strony dyrekcji lasów państwowych **jaknajbardziej wnikliwego zbadania możliwości tego zwiększenia i dołożenia usilnych starań, aby dodatkowo zaprojektowane ilości papierówki zostały rzeczywiście do końca bież. r. g. pozyskane.**

Odpisy zarządzeń wydanych przez dyrekcję lasów państwowych w sprawie zwiększenia wyrobu papierówki należy nadesłać do wiadomości Ministerstwa, Departament IV. —

VICE — MINISTER
(Inż. R. Borowy)

Poz. 8

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Biuro Prawne

Warszawa, dn. 21 lutego 1948 r.

Zn. Pr/Pu/172/I/48

Sprawa: podatku od nabycia praw majątkowych

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
w/g rozdzielnika

Wobec trudności jakie napotyka stosowanie niektórych przepisów dekretu z dn. 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) Ministerstwo zawiadamia, że w niedługim czasie zostanie ogłoszone w Dzienniku Ustaw, rozporządzenie wykonawcze do wyżej powołanego dekretu, które wyjaśni stosowanie poszczególnych artykułów dekretu. Tym nie mniej stosowanie w praktyce niektórych przepisów dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych wymaga już autorytatywnego wyjaśnienia. Mając powyższe na względzie Ministerstwo zwróciło się do Ministerstwa Skarbu o wyjaśnienie art. 3 pkt. 11 wyżej powołanego dekretu, a mianowicie czy rachunki wystawiane przez jednostki z tytułu nabycia praw majątkowych na rzecz a. l. p. na podstawie ustnej umowy, np. o dzieło lub zlecenie — podlegają podatkowi od nabycia praw majątkowych. Odnośnie powyższej kwestii Ministerstwo Skarbu wyjaśniło co następuje: Wystawienie rachunku przez osobę, która wykonała pewną pracę w zakresie swojej czynności zawodowej (opłacanie podatku obrotowego) nie podlega podatkowi od nabycia praw majątkowych w myśl art. 3 pkt. 1 jako czynność zawodowa. Natomiast jeśli pewna osoba wykonała pracę nie w zakresie swoich czynności zawodowych (nie podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym) to rachunek ten podlega opodatkowaniu podatkiem od nabycia praw majątkowych. Należy przy tym przyjąć, że rachunek jako taki jest pismem, stwierdzającym nabycie praw majątkowych i diatego w wypadku ustnej umowy przy wystawieniu rachunku nie można zastosować zwolnienia od podatku z art. 3 pkt. 11 chociażby rachunek wynosił mniej niż 100.000 zł, natomiast można stosować zwolnienie z art. 3 pkt. 1 o ile zachodzą wyżej podane okoliczności (podatek obrotowy).

Podając powyższe do wiadomości i stosowania Ministerstwo prosi o zapoznanie z treścią tego pisma urzędników wyznaczonych do prowadzenia spraw podatku od nabycia praw majątkowych. —

DYREKTOR BIURA PRAWNEGO
w/z. (—) Mgr. St. Kryłow

Poz. 9

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Departament
Zagospodarowania Lasów

Warszawa, dn. 23 lutego 1948 r.

Zn. spr. III. Pos. 180/2.

Sprawa: szacowanie wartości lasów upaństwiowionych w związku z zaopatrzeniem b. właścicieli.

W związku z wykonaniem postanowień, zawartych w art. 5 dekretu P. K. W. N. z dn. 12. XII. 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa, — Ministerstwo Leśnictwa przy określaniu wartości omawianych obiektów leśnych ustala zasadę, że przeciętna wartość 1 ha powierzchni użytkowej wraz z drzewostanami w gospodarstwie leśnym nie może być mniejsza od wartości 1 ha pastwiska najniższej klasy jakości, która według obecnych przepisów wynosi 14.400 zł.

Opierając się na powyżej przytoczonej zasadzie, — dla zdewastowanych obiektów leśnych bądź pozbawionych drzewostanów rębnych (ze znaczną przewagą upraw i młodników), czyli dla obiektów o tak zwanej ujemnej wartości, lub też dla których wartość przeciętna 1 ha pow. użytkowej wypada poniżej wartości 1 ha pastwiska przy ocenie wartości metodą rentowności, — Ministerstwo Leśnictwa poleca stosować następujące normy przy wypośrodkowywaniu wysokości miesięcznego zaopatrzenia w gotówce:

1)	dla obiektów o pow. użytk. 45 ha i większych	— mies.	3.400 zł
2)	„ „ „ „ od 41 do 45 ha	— „	3.100 „
3)	„ „ „ „ od 37 do 41 „	— „	2.800 „
4)	„ „ „ „ od 34 do 37 „	— „	2.600 „
5)	„ „ „ „ od 31 do 34 „	— „	2.400 „
6)	„ „ „ „ od 28 do 31 „	— „	2.200 „
7)	„ „ „ „ od 25 do 28 „	— „	2.000 „

Z powyższych danych wynika, że wszystkim b. właścicielom obiektów leśnych, którzy nie pobierają już zaopatrzenia ze Skarbu Państwa w związku z wykonaniem reformy rolnej, o pow. 45 ha pow. użytkowej i większych przysługiwać będzie zaopatrzenie miesięczne w wysokości 3.400 zł, **zatem dla takich obiektów zbędne się staje sporządzanie szacunków metodą rentowności, a wniosek o wysokości zaopatrzenia należy opracować na podstawie danych niniejszego zarządzenia.**

Dla obiektów mniejszych od 45 ha pow. użytkowej, w których stan lasu wskazuje na to, że wartość jego obliczoną metodą rentowności będzie większa niż wartość określona przy pomocy wartości porównawczej, pastwiska, należy opracować szacunek metodą rentowności, a roczną rentę skończoną należy obliczyć według wzoru

$$r = \frac{K \cdot 0{,}05 \cdot 1{,}05^{30}}{1{,}05^{30} - 1},$$ w którym poszczególne litery oznaczają:

r — kwota rocznego zaopatrzenia,

K — wartość majątku obliczona metodą rentowności.

Miesięczne zaopatrzenie będzie wynosiło 1/12 r. nie wyżej jednak od każdorazowej wysokości zasadniczego uposażenia urzędników państwowych w VI grupie.

W obiektach leśnych, w których zaopatrzenie zostanie wypośrodkowane na podstawie podanej tabeli, a stan upraw i młodników pozwala rokować dobra ich przyszłość gospodarczą — dopuszczalne jest podniesienie wysokości zaopatrzenia o jeden stopień, nie wyżej jednak od kwoty zasadniczego uposażenia urzędników państwowych w VI grupie.

Sprawy opracowania wniosków do Ministerstwa Leśnictwa w związku z zaopatrzeniem b. właścicieli należą do kompetencji Biura Prawnego poszczególnych Dyrekcji Okręgowych, po uprzednim wypowiedzeniu się Biura Zagospodarowania Lasów odnośnie wartości obiektu leśnego. Do wniosku o zaopatrzenie należy dołączać między innymi dane, dotyczące ustalenia wartości obiektu leśnego.

ZA MINISTRA
(inż. K. Iwanowski)
PODSEKRETARZ STANU

Poz. 10

RZECZYPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO LŃŚNICTWA
Departament Użytkowania i Zbytu Drewna

Znak: IV/E — 4033/3136 L. dz. 230
Sprawa: wyrób słupów energetycznych.

Warszawa dnia 27 marca 1948 r.

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
Wszystkich Okręgów

W związku z zapytaniami poszczególnych dyrekcji l. p. Ministerstwo Leśnictwa, po uzgodnieniu z Centralnym Zarządem Energetyki, komunikuje, że dla słupów energetycznych o długości 11, 13, 17 i 18 mb, należy stosować następujące średnice w c. k. i miąższość, a mianowicie:

dla dług. 11 mb	średn. w c. k. 16 cm	miąższość	0.48 m^3
„ „ 13 „	„ „ „ 17 „	„	0.65 „
„ „ 17 „	„ „ „ 19 „	„	1.07 „
„ „ 18 „	„ „ „ 19 „	„	1.17 „

przy zachowaniu tolerancji średnicy w c. k. in plus 3 cm.

Dla słupów o długości z odstopniowaniem 0.5 mb średnicę w c. k. i miąższość należy obliczać jako średnią arytmetyczną z dwóch najbliższych podanych dla słupów z odstopniowaniem długości w pełnych mb, poczynając od 9 mb wzwyż.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
(inż. Jan Miechowicz)

Poz. 11

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Biuro Prawne
Zn. spr. Pr/Og/6163/6
Sprawa: daty faktycznej wpłaty w razie uiszczenia należności w obrocie bezgotówkowym.

Warszawa, dn. 2 kwietnia 1948 r.

Do
wszystkich Dyrekcyj Lasów Państwowych
w/g rozdzielnika

W związku z szeregiem wątpliwości w kwestii, czy za datę wpłaty należy uważać datę zlecenia przelewu (datę czeku przelewowego), dokonanego przez nabywcę ze swego rachunku w banku na rachunek banku sprzedawcy, czy też datę wpływu gotówki na rachunek sprzedawcy do banku — Ministerstwo Skarbu, okólnikiem z dn. 20. II. 1948 r., ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 21/83/48, wyjaśniło, iż za datę faktycznej wpłaty, a więc za dzień w którym zobowiązanie pieniężne zostało uregulowane, należy uznać:

a) dzień dokonania wpłaty gotówkowej do instytucji pośredniczącej w przekazaniu wpłaty adresatowi, który to dzień winien być oznaczony na dowodzie kasowym, przeznaczonym dla odbiorcy i potwierdzeniu dla wpłacającego;

b) dzień obciążenia rachunku bieżącego. czekowego, lub żyrowego zobowiązanego zleceniodawcy w instytucji finansowej.

Oczywiście zasady powyższe miarodajne są dla tych przypadków, gdy umowa nie zawiera żadnych szczególnych postanowień w omawianym przedmiocie.

O ile natomiast umowa zawiera jakieś postanowienia szczególne co do sposobu wpłaty — o dacie wpłaty decydować będą postanowienia umowne

Celem uniknięcia na przyszłość wszelkich sporów co do cen w wypadku zmiany cennika czy to na drewno, czy na użytki uboczne — Ministerstwo poleca Dyrekcjom do wszelkich zawieranych umów kupna—sprzedaży, a w pierwszym rzędzie do umów na dostawę drewna włączać postanowienie, iż ceny obliczone będą według cennika Ministerstwa obowiązującego w dniu wpływu gotówki na rachunek Ministerstwa, względnie Dyrekcji, we wskazanym banku, przy regulowaniu należności w ramach uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1946 r.

Ponadto we wszystkich umowach na dostawę drewna w których w myśl wyżej powołanej uchwały nabywca zobowiązany jest wpłacić zaliczkę, znaleść się winno zastrzeżenie, wynikające z zarządzenia o przydziale, że w razie niewpłacenia zaliczki w określonym terminie przydział będzie anulowany.

Wskazane ujęcie sprawy z jednej strony stworzy jasną sytuację dla nabywcy, z drugiej zaś zabezpieczy Skarb Państwa przed ewentualnością strat, jakie wyniknąćby mogły ze stosowania, w wykonaniu dawniej zawartych umów, cen anulowanego cennika po wprowadzeniu w życie cen podwyższonych, umożliwiając w konkretnych przypadkach albo anulowanie przydziału, albo wykonanie go po cenach aktualnych w dniu otrzymania należności.

Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że przy wykonywaniu dostaw w ramach Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. rozliczenia winny być dokonane w drodze inkasa bankowego w/g cen obowiązujących w dniu wysyłki lub odbioru towaru, względnie w dniu, wyznaczonym nabywcy do odbioru. —

V-MINISTER
(—) Inż. K. Iwanowski

Poz. 12

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Departament Użytkowania i Zbytu Drewna
Znak IV/H. og. 612/3347
Sprawa: ceny na słupy energetyczne

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1648 r.

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
Wszystkich Okręgów i Centrali „PAGED„

W nawiązaniu do zarządzenia z dnia 27 marca 1948 r. Znak IV/E — 4033/3136 L. dz. 230 w sprawie wyrobu słupów energetycznych i w uzupełnieniu obowiązującego od dnia 1-go stycznia 1948 r. cennika na słupy teletechniczne i energetyczne, Ministerstwo Leśnictwa podaje ceny dla słupów energetycznych o długości 11, 13, 17 i 18 mb.

Długość w mb			
11	13	17	18
Miąższość 1 słupa w m^3			
0,46	0,65	1,07	1,17
Cena za 1 m^3 słupów loco las w stanie wyrobionym			
2530	2630	2880	2980

Jednocześnie Ministerstwo wyjaśnia, iż przy sprzedażach, w których wyeliminowane są słupy krótkie o długości **do 8.5 mb**, należy liczyć powyższe ceny z dopłatą 30%.

VICE-MINISTER
(Inż. R. Borowy)

Poz. 13

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Znak: I/Pl-0670/18

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1948 r

Sprawa: akcji kontrolnej w gospodarce żelazem i stalą.

Trudności zaopatrzenia kraju w niezbędne ilości żelaza powodują konieczność poddania ścisłej kontroli gospodarkę żelazem i stalą zarówno pod względem realności zgłaszanych zapotrzebowań, jak i celowym i oszczędnym zużyciem posiadanych zapasów.

Pismem z dnia 17 marca 1948 r. L. dz. X/B-101/31/48 Centralny Urząd Planowania powiadomił Ministerstwo Leśnictwa, że na podstawie art. 2 p. 5 Dekretu z dnia 10. XII. 1945 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Planowania i art. 8 i 13 Dekretu z dnia 1. X. 1947 r. o planowej gospodarce narodowej oraz w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, Prezes Centralnego Urzędu Planowania swym pismem Nr X/B-101/31/48 z dn. 12. III. 1948 r. wykonanie kontroli nad gospodarką żelazem zlecił Centrali Żelaza i Stali w Katowicach, która w tym zakresie będzie działała jako organ kontroli wykonania planu.

W związku z powyższym polecam wszystkim jednostkom podległym Ministerstwu Leśnictwa udzielania jak najdalej idącej pomocy kontrolerom Centrali Żelaza i Stali, dopuszczania ich do urządzeń wytwórczych, objektów inwestowanych, magazynów oraz udzielania wszelkich potrzebnych informacji, dotyczących całokształtu gospodarki żelazem i stalą.

Za MINISTRA
(Inż. R. Borowy)
Podsekretarz Stanu

Poz. 14

Zn. spr. II/Org. 0019/12

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1948 r.

Sporządzanie planów gospodarstw leśnych niestanowiących własności Państwa przez funkcjonariuszów administracji l. p.

Brak dostatecznej ilości fachowców z dziedziny urządzania gospodarstw leśnych wogóle, a w szczególności pracujących poza administracją lasów państwowych zmusza posiadaczy lasów niestanowiących własności Państwa do korzystania z usług specjalistów urządzeniowców zatrudnio-

nych w państwowym gospodarstwie leśnym.

Pragnąc umożliwić posiadaczom lasów niepaństwowych jak najszybsze uporządkowanie swych gospodarstw i oparcie ich na racjonalnych zasadach, Ministerstwo wyraża zgodę na dokonywanie przez personel administracji lasów państwowych prac urządzeniowych na terenach lasów niepaństwowych pod następującymi warunkami:

Pracownik administracji lasów państwowych, który zamierza podjąć się urządzenia obiektu leśnego niestanowiącego własności Państwa, powinien każdorazowo uzyskać od swojej władzy służbowej (dyrektora lasów państwowych) odpowiednie zezwolenie na zajęcie uboczne z konkretnym wymienieniem pracy.

Podejmowanie przez pracowników administracji lasów państwowych opracowań planów gospodarczych dla lasów niestanowiących własności Państwa może mieć miejsce zasadniczo tylko w odniesiesieniu do tych obiektów leśnych, które są położone na terenie innej Dyrekcji Lasów Państwowych, aniżeli ta w której jest zainteresowany pracownik zatrudniony, a tylko w wyjątkowych przypadkach, należycie uzasadnionych, dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady.

Plany urządzeniowe sporządzone przez pracowników administracji lasów państwowych dla lasów niestanowiących własności Państwa powinny być opracowywane fachowo i zgodnie z obowjązującymi ogólnymi zasadami stosowanymi przy urządzaniu lasów państwowych.

Zatwierdzenie sporządzonych planów gospodarczych może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu na gruncie przez właściwy organ Dyrekcji Lasów Państwowych.

Prace urządzeniowe na terenie lasów niestanowiących własności Państwa funkcjonariusze administracji lasów państwowych mogą wykonywać tylko w czasie formalnie uzyskanych urlopów.

Równocześnie na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17. II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) upoważnia się Obywateli Dyrektorów Lasów Państwowych do udzielania zezwoleń podległemu personelowi na sporządzanie planów gospodarczych dla lasów niestanowiących własności Państwa.

MINISTER
(Bolesław Podedworny)

CENA NINIEJSZEGO NUMERU ZŁ 36.—

Adres Redakcji i Admin.: Min. Leśnictwa, Biuro Prawne, Warszawa, ul. Wawelska 52/54. Narodowy Bank Polski w Warszawie — rachunek żyrowy, Państwowy Bank Rolny w Warszawie — rachunek bieżący Nr 341 (Ministerstwo Leśnictwa „Lasy Państwowe"), Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie — rachunek czekowy Nr I — 4676.

Państwowe Toruńskie Zakłady Graficzne Oddział Drukarnia Nr 2 w Toruniu, ul. Mostowa 13. 478 - 2100 - 48